

antifa

αντιφασιστικός πυρήνας Βύρωνα | τεύχος #02 | Ιούνιος 2020

ΠΟΛΕΜΟΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΦΟΒΟ
ΣΤΟΝ
Antifa

για επικοινωνία: **antifavyronas@gmail.com**

Αφίσα που κολλήσαμε τον Μάρτη.

«M.M.M.» ή αλλιώς η νύχτα των ζωντανών νεκρών

Δύο μήνες μετά την υγειονομική καραντίνα α.κ.α. χούντα βρισκόμαστε μπροστά στη σταδιακή άρση της. Πετάξαμε τα χαρτάκια του Χαρδαλιά και βγάλαμε ό,τι μπορούσε να θυμίζει μάσκα από τις τσάντες μας μπαίνοντας έτσι στα λεωφορεία. Κάθε μέρα ένα διαφορετικό ζόμπι να μας τη λέει για την έλλειψη ατομικής ευθύνης που μας διακατέχει. Να μας κοιτάει με εκείνο το κενό βλέμμα του και κάτω από τη μάσκα του να κρύβει το στόμα με το οποίο θα μας φάει τα μυαλά. Ασφαλώς ήμασταν προετοιμασμένοι, οι ταινίες sci-fi που είχαμε δει το τελευταίο δίμηνο μας είχαν οπλίσει με γνώσεις για τη μάχη με τα ζόμπι.

Βέβαια για καλή μας τύχη τα μέσα τα χρησιμοποιεί ως επί το πλείστον η εργατική τάξη και έτσι κάθε φορά βρίσκαμε κι άλλους «αντικοινωνικούς» καθόλου ψημένους με τη μάσκα. Ενστικτωδώς ένα κομμάτι της είχε ψυλλιαστεί ότι η μάσκα είναι άλλο ένα μέσο πειθάρχησης του και όπως φαίνεται δεν του φάνηκε καθόλου καλή ιδέα.

Σε μία από τις πολλές διαδρομές λοιπόν, ένα κλασικό μεσημέρι Τετάρτης, ξέρετε τώρα, ένα από αυτά που όσοι δουλεύουμε ακόμα γυρνάμε από τη δουλειά και όσους μας άφησε ανέργους αυτή η καταραμένη και «αναπάντεχη» κρίση τριγυρνάμε έξω γιατί δε μας χωράει το σπίτι, κάτι περίεργο συνέβη στο λεωφορείο. Μία ηλικιωμένη μας κοιτάει έντονα, η απουσία της μάσκας από τα πρόσωπά μας την ενθαρρύνει:

–«Φτάνει πια, θα μας πεθάνουν» λέει και βγάζει τη μάσκα της. «Ούτως ή άλλως δε φοβάμαι τον ιό, τη φτώχεια που έρχεται φοβάμαι» συνεχίζει,

κοιτώντας μας λες και περιμένει κάποιου είδους επιβεβαίωση, να ξέρει αν είμαστε μαζί της ή με τα ζόμπι. Δύο γυναίκες την κοιτούν και σχεδόν ταυτόχρονα κατεβάζουν και αυτές διστακτικά τη μάσκα τους.

–«Να τα πείτε» λέει μία με κάπως έντονους τόνους. «Έχουμε μείνει άνεργες δύο μήνες και πού να δείτε τι θα έρθει μετά».

Η αναστάτωση στο λεωφορείο είναι φανερή, ακόμα και πιτσιρικάδες βγάζουν τα ακουστικά τους και παρακολουθούν τη συζήτηση. Η πιο χαρακτηριστική φιγούρα όμως, ένας κύριος με τουλάχιστον 7 δεκαετίες εμπειρίας στις πλάτες του, ας τον πούμε λοιπόν κύριο Σπύρο, φαίνεται ότι κάτι ξέρει, κάτι θέλει να πει, αλλά η ταυτόχρονη παρουσία των ζόμπι στο λεωφορείο μάλλον τον εμποδίζει.

Η συζήτηση συνεχίζεται για τουλάχιστον τέσσερις στάσεις. Εμείς ούτως ή άλλως πάμε στο τέρμα οπότε δεν αγχωνόμαστε, θα την ακούσουμε όλη. Το βλέμμα μας καρφωμένο στον κύριο Σπύρο. Κάποια στιγμή εκείνος πατάει το κουμπί, κατεβάζει τη μάσκα του, πλησιάζει κοντά σε αυτήν την ιδιόμορφη και «αντικοινωνική» παρέα που έχει δημιουργηθεί και λέει:

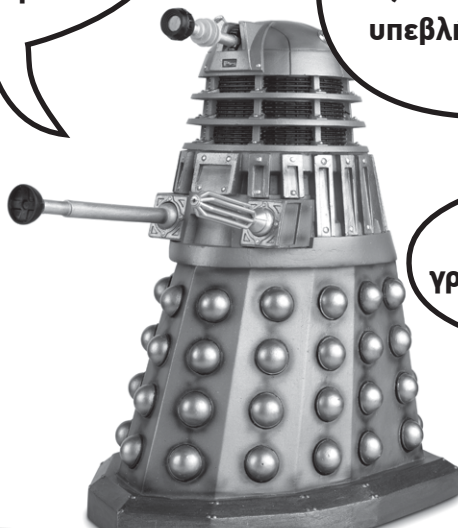
–«Ήξεραν ότι ερχόταν κρίση και μας κλείσανε σπίτια μας για να μην ξεσηκωθούμε.»

Η πόρτα άνοιξε και εκείνος κατέβηκε από το λεωφορείο με ιδιαίτερα γρήγορους ρυθμούς για την ηλικία του. Τα ζόμπι φαίνονται αφηνιασμένα και εμείς χαρούμενοι με την εκτίμηση του κύριου Σπύρου, ενός ανθρώπου με τουλάχιστον 7 δεκαετίες εμπειρίας στις καλές ιδέες των αφεντικών.

Αν μάθετε απ' έξω
την ορθή εκδοχή των
πραγμάτων,
δε θα αναγκαστούμε να σας
αναζητήσουμε..

Και για τον γέρο
στο λεωφορείο Καρέα, μαλακίες
σας λένε. Συνελήφθη άμεσα και
υπεβλήθη σε ψυχοκοινωνική
αναδιάταξη!

Αν και έτρεχε
γρήγορα ο άτιμος...

Η ΟΡΘΗ ΕΚΔΟΧΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Δεν ξέρουμε αν έχετε πάρει τίποτες χαμπάρι, αλλά τους τελευταίους μήνες η κατάσταση της χώρας είναι κάπως... παράξενη.

Από τη μια ορισμένες απαραίτητες μεταβολές έχουν επέλθει στις ζωές μας, για παράδειγμα εκατομμύρια από εμάς έχουμε μείνει δίχως δουλειά, οι μισθοί κόπηκαν με το μαχαίρι και το κράτος δίνει επιδόματα που δε φτάνουν ούτε για ζήτω.

Από την άλλη, το πώς ακριβώς και για ποιους ακριβώς λόγους επήλθαν οι εν λόγω μεταβολές,

απ' ό,τι φαίνεται, δεν πρέπει ποτέ μα ποτέ να συζητιέται. Μάλιστα, όποιος θελήσει να συζητήσει πώς ακριβώς του κόπηκε ο μισθός είναι συνωμοσιολόγος, κοινωνικά ανεύθυνος και ηλίθιος.

Μη στεναχωριέστε αδέρφια! Στα πλαίσια της μάχης μας κατά της συνωμοσιολογίας και των fake news, κάναμε τον κόπο να μαζέψουμε σε βολικό πακέτο τη σωστή μορφή του τι πρέπει να λέμε ότι μας συνέβη τους τελευταίους μήνες. Και σας το λέμε και εσάς, ώστε να το μάθετε απ' έξω, και να το λέτε όλο μαζί όποτε χρειάζεται.

Που λέτε, η ορθή εκδοχή των πραγμάτων έχει ως εξής:

Κάτι νυχτερίδες στην Κίνα πιάσανε ιό και συνάχθηκαν. Μετά ο ιός άρχισε να διαδίδεται σε ολόκληρο τον πλανήτη. Ευτυχώς, ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, θείος του Δημάρχου Αθηναίων, ο οποίος με τη σειρά του είναι παντρεμένος με τη Σία Κοσιώνη, έγκαιρα διέγνωσε τον κίνδυνο. Ιδιαίτερα τον ανησυχούσε μήπως πεθάνει καμιά γιαγιά. Ακόμη πιο ευτυχώς, ο πρωθυπουργός είχε μαζί του έναν καλό γιατρό, που τον λέγανε κύριο Τσιόδρα. Αυτός ο Τσιόδρας πρότεινε ότι πρέπει όλες οι παραγωγικές διαδικασίες να κλείσουν και εμείς να κλειστούμε σπίτια μας. Επειδή αυτό είναι επιστημονικό, ο πρωθυπουργός συμφώνησε αμέσως.

Ακόμη καλύτερα, οι δύο φίλοι της ανθρωπίνης ζωής είχαν μαζί τους τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, Αλέξη Τσίπρα. Αυτός έκανε υπεύθυνη αντιπολίτευση, δηλαδή συμφώνησε, μαζί με όλους τους ρουφιάνους του Σύριζα, ότι πρέπει να μας κλείσουν σπίτια μας. Επειδή αυτοί ήταν αντιπολίτευση όμως, διαφώνησαν και λίγο: κατήγγειλαν τους δεξιούς ότι δε μας έκλειναν αποτελεσματικά στα σπίτια μας, με αποτέλεσμα κάποιοι από εμάς καμιά φορά να δραπετεύουν.

Με τα πολλά, μας έκλεισαν σπίτια μας. Βάλανε τους μπάτσους να περιπολούν και να μας ρίχνουν πρόστιμα. Βάλανε τους ρουφιάνους τους να βρίζουν όποιον τολμούσε να βγει έξω και ειδικά όποιον πήγαινε να παίξει μπάσκετ με τους φίλους του.

Αφού ζήσαμε έτσι κάνα μήνα όμως, όλοι αυτοί οι καλοί άνθρωποι, ανακάλυψαν κάτι επιπλέον, που δεν μπορούσαν με τίποτα να το ξέρουν από τα πριν. Ότι δηλαδή αν κλείσεις τις παραγωγικές διαδικασίες, διάφοροι από εμάς τους εργάτες μένουν άνεργοι, και μετά δεν έχουν λεφτά. Δηλαδή, έτσι αναπάντεχα, ο ιός έφερε την κρίση! Ευτυχώς, επειδή γενικώς δουλειά τους είναι να μας βοηθήνε, βρήκαν τι πρέπει να γίνει και με αυτό: να μας κόψουν τους μισθούς, ώστε τα αφεντικά να έχουν πιο πολλά λεφτά, ώστε μετά να μας τα δίνουν!

Αυτά πρέπει να λέμε για να μην είμαστε αντικοινωνικοί και για να μη νευριάζουμε τους ανθρώπους που τόσο κόπο και σκέψη δαπάνησαν για να μας σώσουν. Μάθετέ τα απ' έξω, και να τα λέτε μόνο αν σας ρωτήσουν.

Και πάνω απ' όλα προσέξτε μην πέσετε στην παγίδα όπου έπεσε ο γέρος κύριος στο λεωφορείο από Καρέα τις προάλλες. Όπως θα δείτε αλλού σε ετούτο το έγκυρο έντυπο, αυτός ο κύριος περίμενε να έρθει η στάση όπου θα κατέβαινε, πέταξε ένα «ήξεραν ότι ερχόταν κρίση και μας κλείσανε σπίτια μας για να μην ξεσηκωθούμε» και κατέβηκε από το λεωφορείο, ιδιαιτέρως σβέλτα για την ηλικία του. Αυτού του είδους ο αντικοινωνικός τρόπος σκέψης οδηγεί σε απώλεια της κοινωνικής συνοχής. Άσε που νευριάζει αυτούς που τόσο εργάστηκαν για να μη σκεφτόμαστε τέτοια πράγματα.

Απ' ό,τι μαθαίνουμε δηλαδή, τον γέρο κύριο ακόμη τον ψάχνουν.

ΠΛΑΤΕΙΕΣ & ΝΕΑ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ

«Τα πάρκα είναι το δικό μας σπίτι και δε θα τα αφήσουμε στους μπάτσους» λέγαμε στην αφίσα που κολλήσαμε μες στην απαγόρευση κυκλοφορίας. Τα πάρκα και οι πλατείες είναι ο χώρος όπου βρισκόμαστε, συζητάμε, χαλαρώνουμε, αράζουμε και ενίοτε προσπαθούμε να καταλάβουμε τι μας συμβαίνει. Ποιες είναι όμως οι κοινωνικές φιγούρες που άραζαν στα πάρκα των γειτονιών μας μες στη χουντίτσα του τελευταίου διμήνου αφηφώντας τα κρατικά διατάγματα που μας κλείνανε σπίτι με δήθεν στόχο τη διατήρηση της καλής μας υγείας; Μix παρέες, άντρες και γυναίκες, παρέες εφήβων ή αρκετά μεγαλύτερων, μετανάστες δεύτερης γενιάς, κόσμος με λίγα ή καθόλου φράγκα στην τσέπη του, που δουλεύει για να τα βγάλει ίσα ίσα πέρα ή είναι άνεργος ή κάνει πού και πού κάνα μεροκάματο. Είναι ο κόσμος που συνήθως άραζε και πριν στις πλατείες. Αυτοί και αυτές που βρίσκονταν και πριν στο στόχαστρο των μπάτσων, είτε για εξακριβώσεις στοιχείων είτε για τρομοκράτηση μέσα στη νύχτα με φακούς να ψάχνουν κάτω από τα παγκάκια μήπως βρουν κάνα χόρτο.

Μετά την καραντίνα και πριν ανοίξουν οι καφέ-τέριες, ξεμύτισαν και άλλες φιγούρες. Διάφοροι που μας βρίζανε μόλις χθες επειδή δεν αρκούμασταν να ζούμε τικάροντας μόνο «ατομικός περίπατος» και «αγορά ειδών πρώτης ανάγκης». Που μας θεωρούσαν αντικοινωνικούς και εν δυνάμει υγειονομικές βόμβες επειδή καθόμασταν στην πλατεία ή ηνδούσαμε τα κάγκελα για να μπορούμε στα κλειστά πάρκα της γειτονιάς μας. Μόλις το κράτος τούς επέτρεψε να βγουν, ξεμύτισαν σαν να μην τρέχει τίποτα, λες και οι δύο μήνες που πέρασαν ήταν μία παύση εν κενώ. Δε συζητάνε όμως για αυτό που συνέβη γιατί επικρατεί ο φόβος για το παρόν, αλλά κυρίως και για το μέλλον.

Μόλις τους δόθηκε το σήμα ότι «τώρα νικήθηκε σε πρώτη φάση ο ιός» και ότι μπορούν να νιώθουν περήφανοι ως συμμετοχοί σε αυτήν τη μεγάλη και τόσο επιτυχημένη εκστρατεία εθνικής ενότητας, βγήκαν. Παρόλο που όλοι αυτοί συμπεριφέρονται τώρα σαν η κανονικότητα να έχει επανέλθει, ανακαλύπτουν σιγά σιγά, θέλοντας και μη, ότι μια νέα κοινωνική κανονικότητα έχει φτιαχτεί με πρόσχημα την καταπολέμηση του ιού.

Ανεργία, μισθοί πείνας, επιδόματα και αλλαγή εργασιακών σχέσεων είναι ο νέος κανόνας της περαιτέρω υποτίμησής μας ως εργατικής τάξης. Δεν είναι μόνο οι χιλιάδες εργαζόμενοι που έμειναν χωρίς δουλειά. Είναι με τι μισθό θα ξαναβρούν κάποιοι από αυτούς δουλειά. Είναι όλα αυτά που, για μία ακόμα φορά, περάσανε με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, όπως η τηλεργασία, η εκ περιτροπής απασχόληση και η αναστολή εργασιακών σχέσεων. Τρόποι, δηλαδή, από την πλευρά των αφεντικών μας, μέσω του συλλογικού τους οργανωτή, του κράτους, για να πληρώσουμε πάλι εμείς, ως τάξη, τα σπασμένα της καπιταλιστικής κρίσης που οξύνεται.

Όσο σημαντικό και αν είναι να κρατάμε τους δημόσιους χώρους ζωντανούς, δεν είναι όμως αρκετό για να αντιμετωπίσουμε τον ζόφο που ζούμε. Η νέα εργασιακή κανονικότητα, για να πραγματωθεί, πρέπει να περάσει από πάνω μας. Προϋποθέτει την πειθάρχηση μας σε κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής. Γι' αυτό το τι γίνεται στις πλατείες δεν είναι κάτι δευτερεύον. Οι ίδιοι μπάτσοι κυνηγάνε τους ίδιους ανθρώπους στις ίδιες πλατείες γιατί οι ζωές μας γίνονται όλο και περισσότερο αντικείμενο στρατιωτικής διαχείρισης από το κράτος. Σε μία τέτοια κατάσταση, η συλλογική οργάνωση και δράση είναι ζήτημα επιβίωσης.

ΠΟΤΕ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΗΚΕ ΝΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ

Είναι μήνες τώρα που τρώμε στη μάπα το εξής: όταν ρωτάμε *γιατί* στην προσταγή «βουλώστε το και μείνετε σπίτι», η απόντηση είναι «γιατί το λένε οι γιατροί». Ξαφνικά μείναμε όλοι άνεργοι, καθόμαστε στην ουρά για να ψωνίσουμε, περιμένουμε μήπως μας ξαναπροσλάβουν με τα μισά λεφτά – και πρέπει να το βουλώσουμε κι από πάνω, να καθόμαστε σπίτι μας «γιατί το λένε οι γιατροί». Από τότε οι γιατροί είναι κάποιοι που πρέπει να ακούμε γιατί θέλουν το καλό μας, από τότε πάσαμε να τους αμφισβητούμε; Δεν είναι πολύς καιρός από τότε που, όταν θέλαμε να πάμε στο νοσοκομείο, ρωτάγαμε τους φίλους μας «ξέρεις κάναν γιατρό;» γιατί φοβόμασταν να πάμε στον πρώτο χασάπη που θα βρούμε. Ξαφνικά όμως η φιγούρα του γιατρού φόρεσε το φωτοστέφανο του άγιου και αλάθητου «καλού επιστήμονα» και βάλθηκε να μας πει ότι για το καλό μας πρέπει να καθόμαστε όλοι μέσα και να το βουλώνουμε. Οι γιατροί απαγορεύτηκε να επιδέχονται αμφισβήτηση ή κριτική. Μας έριξαν στη μούρη διαγράμματα, καμιόνια με φέρετρα, καμπύλες και μάσκες λέγοντας ότι δεν πειράζει αν φαίνονται ακατανόητα, γιατί «το λένε οι ειδικοί». Αρκεί να καταλαβαίναμε τι έπρεπε να κάνουμε, που ήταν να μείνουμε μόνοι μας και να κάτσουμε σπίτι. Ο γιατρός ξεφύτρωσε παρέα με τον μπάτσο να μας πει πώς να καταναλώνουμε, πώς να χαιρε-

τιόμαστε, πώς να μπαίνουμε στο λεωφορείο, πώς να δουλεύουμε.

Πριν λίγους μήνες έγινε κάτι παράξενο: αυτό που στην κοινή μας εμπειρία ήταν κάτι ριζωμένο, ότι δηλαδή πολύ συχνά οι γιατροί λένε παλαβομάρες και δε θέλουν το καλό μας, ξαφνικά το ξεχάσαμε. Ξεχάσαμε τη συσσωρευμένη εμπειρία από επισκέψεις σε γιατρούς, νοσοκομεία, από τις ουρές στο ΙΚΑ και στα εφημερεύοντα. Η κυβέρνηση, η αντιπολίτευση, οι γιατροί και η αστυνομία εμφανίστηκαν σύσσωμοι και φώναξαν «ακούστε τους ειδικούς!» Και δυστυχώς, κάπου ανάμεσα σε όλο τον τρόπο που ξερνάγανε από την τηλεόραση και τα κοινωνικά δίκτυα, ξεχάσαμε επίσης ότι οι γιατροί αυτοί, όπως και οι μπάτσοι, έχουν ένα αφεντικό – το κράτος. Και το κράτος έχει μία αλήθεια που απαιτεί να μην αμφισβητούμε. Η αλήθεια αυτή είναι το *σκάσε και δούλευε*. Να δουλεύουμε όταν θέλουνε, όσο θέλουνε, με όσα λεφτά θέλουνε. Ας το έχουμε υπόψη την επόμενη φορά που θα δούμε γιατρούς με φωτοστέφανο στην τηλεόραση. Γιατί από Σεπτέμβρη, όταν θα έχει αφήσει και ο τελευταίος τουρίστας τα λεφτά του, η έκτακτη ανάγκη θα μας περιμένει με ανοιχτές αγκάλες. Αν θα έχει τη μορφή του ιού ή κάποιου άλλου «θανάσιμου κινδύνου» έχει λιγη σημασία. Σημασία έχει ότι δεν τελειώσαμε – και την επόμενη φορά θα πρέπει να τους δείξουμε ότι δεν παίζουν σε άδαιο γήπεδο.

Αφεντικά και εργάτες
πρέπει να κάνουμε
υπομονή και θα
περάσει κι αυτό.

Μαζεύτε τον!

NO JUSTICE NO PEACH

Και πάνε οι Αλβανοί εργάτες στα ροδάκινα της Ημαθίας και κάνουν απεργία. Θα πει κανείς, ποιος νοιάζεται τι γίνεται στην Ημαθία και επίσης ποιος ξεκινάει κείμενο με την λέξη «και». Η απάντηση και στα 2 είναι: «Εμείς». Όσο εμείς μαθαίνουμε να γράφουμε όμως, οι Αλβανοί εργάτες κάνουν απεργία και ζητούν τα 22 ευρώ στο μεροκάματο να γίνουν 30. Σε απάντηση οι ροδακινοπαραγωγοί της περιοχής προσέλαβαν Έλληνες εργάτες να δουλέψουν στα ροδάκινα, πράγμα που έχει να γίνει 30 χρόνια (χμ, κάτι πρέπει να έγινε το 1990). Αυτό έγινε γιατί τα σύνορα είναι ακόμα κλειστά οπότε δεν γινόταν να έρθουν άλλοι Αλβανοί εργάτες και γιατί, όπως είπε και ο πρόεδρος των παραγωγών Χρήστος Γιαννακάκης: «Τα περιθώρια στενεύουν, τα δέντρα δεν περιμένουν. Αρχές Μαΐου θα πρέπει να ξεκινήσουν οι εργασίες στα χωράφια, αλλιώς θα χαθούν παραγωγές, συνάλλαγμα και θα πληγεί η αξιοπιστία της χώρας μας απέναντι στους πελάτες της στο εξωτερικό». Οπότε αν τα καταφέρουν να δουλέψουν Έλληνες εργάτες λύθηκαν

2 προβλήματα μαζί! 1ον, το πρόβλημα έλλειψης χεριών (μην ξεχνάτε τα δέντρα δεν περιμένουν) και 2ον, το πρόβλημα έλλειψης «πρόθυμων να δουλέψουν με το υπάρχον μεροκάματο». Κάποιοι κακοπροαίρετοι θα μπορούσε να πει ότι «οι Έλληνες ρίχνουν τα μεροκάματα», αλλά εμείς δεν είμαστε Έλληνες.

Τι μας νοιάζουν όμως τα ροδάκινα, η Ημαθία και ο Χρήστος Γιαννακάκης; Μας νοιάζουν γιατί εν μέσω παγκόσμιας οικονομικής κρίσης (που όλο και περισσότερο προσπαθούν να μας πείσουν ότι την έφερε η «πανδημία» του κορονοϊού) τα αφεντικά θα κοιτάξουν να ρίξουν το βάρος της χασούρας πάνω μας. Μας νοιάζουν γιατί είμαστε η εργατική τάξη και ξέρουμε ότι όταν λένε ότι στενεύουν τα περιθώρια έρχεται κι άλλη μείωση μισθών κι άλλη ανεργία κι άλλη επιτήρηση. Μας νοιάζουν γιατί χωρίς εμάς τα «ανυπόμονα» δέντρα δε μαζεύονται, ούτε βγάζουν κέρδος. Τα αφεντικά είναι σαν τους ανθρωποφάγους. Τρέφονται με φτηνά εργατικά χέρια. Οπότε θα προσπαθήσουν να κοστίζουμε όλο και λιγότερο.

ΤΙ ΦΑΣΗ ΜΕ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ;

«

Αναβάθμιση του σχολείου και άλλες διατάξεις» έρχονται, αφού αυτό είναι και το όνομα του νέου εκπαιδευτικού νομοσχεδίου. Καινοτόμες ιδέες όπως αυτή του «εκπαιδευτικού εμπιστοσύνης» (εναλλακτικά: ρουφιάνος του συλλόγου καθηγητών) και λοιπών υποστηρικτικών δομών δε θα μπορούσαν να λείπουν. Πέραν όμως αυτών των ρηξικέλευθων ιδεών υπήρξε για λίγο η συζήτηση περί ηλικιακού ορίου στους μαθητές των ΕΠΑΛ. Φυσικά όταν τα έλεγε αυτά η κυβέρνηση ο κύριος Καββαδάς, πρόεδρος της ΓΣΕΒΕΕ, τους θύμισε ότι οι μαθητές των ΕΠΑΛ είναι χρήσιμοι για τα αφεντικά τόσο ως «μαθητευόμενοι» κατά τη διάρκεια του σχολείου όσο και ως «μεσαία στελέχη στις ελληνικές επιχειρήσεις» στη συνέχεια. Αλλάζοντας έτσι με αυτήν του την παρέμβαση τα πλάνα της κυβέρνησης. Βλέπετε πολλές φορές ακόμα και τα πλάνα των αφεντικών, για το πού θα μας πασάρουν, συγκρούονται.

Σε άλλα νέα από τον εκπαιδευτικό χώρο, λοιπόν τα σχολεία άνοιξαν και σε κάθε τάξη

επιτρέπονται μέχρι 15 μαθητές, ξέρετε τώρα για να αποφευχθεί η διασπορά του ιού. Ωστόσο οι μαθητές είναι καλά παιδιά και είπαν να βγάλουν από τη δύσκολη θέση τους εκπαιδευτικούς και δεν πάτησαν στο σχολείο. Έτσι έγινε ακόμα πιο ασφαλές το πλάνο από ό,τι υπολόγιζε η υπουργός παιδείας Νίκη Κεραμέως αφού πλέον δε μιλάμε για 15 μαθητές ανά τάξη αλλά για 15 μαθητές ανά σχολείο. Φήμες λένε μάλιστα ότι ούτε αυτοί οι 15 ήθελαν και πολύ να πάνε, αλλά τους πίεσαν λίγο οι δικοί τους και δεν τους υπέγραψαν το χαρτάκι για τις ευπαθείς ομάδες. Οι ίδιες φήμες λένε επίσης ότι ούτε η κυβέρνηση ήθελε και πολύ να πάνε και γι' αυτό τους έδωσε το χαρτάκι. Βέβαια αν δεν πηγαίνουν οι μαθητές σχολείο πώς θα βρει ο κύριος Καββαδάς μεσαία στελέχη για τις επιχειρήσεις;

στους τοίχους

ΜΟΝΗ ΠΑΝΔΗΜΙΑ
* Ο.ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ Η ΒΛΑΚΕΙΑ

ΑΝΤΙΦΑΝ*

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΟΒΟ*

ΒΓΑΝΕ ΤΗ ΜΑΣΚΑ
anti fa V* ΡΕ ΒΛΑΚΑ

ΜΕ ΝΟΥΜΕ ΠΑΛΤΕΙΑ ΤΕΡΟΦΩΙΑΝΟΙ!!!
anti fa V

Η ΚΑΙΝΕΝ ΠΑΝ ΘΥΜΑ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Η ΜΙΑ ΑΦΡΑΤΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

anti fa byron

στον δρόμο

**ΠΟΛΕΜΟΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ
ΦΟΒΟ**

autonome★antifa

Η πορεία των autonome antifa έγινε στο κέντρο της Αθήνας τέλη Μάη. Ήταν εκεί οι πυρήνες από τις γειτονιές της Αθήνας, ήμασταν εκεί κι εμείς, όπως και πολλοί άλλοι. Αυτό είναι και το πιο ωραίο στις antifa πορείες – ότι συνειδητοποιείς πως δεν είσαι μόνος. Antifa ενάντια στον φόβο!

